

Nu är det så dags igen, nu ska det sprättas grus igen.

Tjugofyra specialsträckor körde de, proffsen som drog runt sina fantastiska bilar i snömodden under Rally Sweden. Gustav och Peter har kört förtioen SS under hela säsongen 2013. Det tog Latvala ganska precis tre timmar att köra de dryga trettio milen under de tre dagar rallyt pågick. De tre timmar som Latvala och de andra gav järnet, fick mig att göra en jämförelse med GT Rallys insats under 2013. Vi behövde nio tävlingar på oss för att klara av 34 mil specialsträckor som då ska jämföras med Rally Swedens dryga 30. Totalt var det 39,6 mil i de nio tävlingar Gustav och Peter startade i, men de kom inte till målet i riktigt alla. I två tävlingar fick de kasta in handduken. Men inte på grund av avåkningar, det var tekniska problem som satte käppar i hjulen, problem som vi innerligt hoppas inte ska upprepas 2014. Men som sagt, ungefär 34 mil blev det, då medräknat minus i de tävlingar han fick bryta och missade några SS-mil. Räknar jag då tiden som Gustav behövde för att komma till målet i sju av de nio tävlingarna, då använda han tre timmar och arton minuter för att köra tjugooåttio mil. Det blir en snitthastighet på cirka 86 kilometer per timma att jämföras med Latvalas 101. Fast å andra sidan hade en snitthastighet på 86, som Gustav och Peter presterade under 2013, räckt för att komma på näst sista plats i WRC-gänget. Kanske till och med trea från slutet, de hade varit väldigt nära Joakim Roman i alla fall. Nu kan man självklart inte räkna på det viset, underlaget är inte riktigt detsamma under Rally Sweden som det är när vi kör på våra grusvägar här under sommarn och hur de skulle få fart på nytt efter ett vägbyte med snömodd och nollgrepp, vill jag inte ens tänka på, men en rätt kittlande tanke, eller hur? Men vi har minst sagt en bit kvar till en WRC-bil. Men drömma kan man väl alltid, det är dessutom gratis.

Vi tycker nog, så här i efterhand när vi tänkt genom allt som hände under 2013, att det gick rätt skapligt ändå. Det blev inte så många pallplatser men att vara A-förare i Grupp E är ingen lätt uppgift. De är kanske inte så många, våra konkurrenter, men de som finns är väldigt duktiga på att köra bil. Det kommer att krävas många tävlingar innan Gustav och Peter kan köra från Stefan Ottosson, Erik Bergman, Thobias Svensson, Carl Ryke med flera. Men det är ett kul gäng och de kör väldigt jämnt vilket gör tävlandet mycket spännande och roligt. Dessutom verkar det som de flesta stannar kvar i klassen och därmed blir 2014 en extra utmaning för oss. Går man tillbaka tio år i tiden, då fanns det knappt någon A-förare som körde i Grupp E. Man kan finna B-förare på totalplaceringar runt 70:e plats eller längre ner i resultatlistorna. Idag är det lite annorlunda. Det är ekonomiskt att köra i Grupp E jämfört med andra klasser men resultaten är ändå riktigt bra. Ta Stefan Ottosson eller Erik Bergman som exempel, de hamnar runt 40:e till 45:e plats i totalen då vi har tävlingar med fler än 100 startande. Det är ett lysande resultat.

Vi har nyligen haft kick-of inför 2014 och planerna för året är kanske mer försiktiga än vad de var inför 2013. Gustav har sagt att vi börjar köra DM och SSRC och bestämmer sen den andra halvan av året. Det är eventuellt bilbygge på gång och då vill vi spara på det ekonomiska krutet om uttrycket tillåts. En del godsaker vill vi däremot inte missa. SSR är verkligen en av dem. Med sina dryga sju mil blir det en rallyhändelse som inte får missas. Och om det går finemang inledningsvis, blir det nog ett försök att köra Kullingtrofén också, allt för att "vidga vyerna" en smula. Lite asfalt hade varit kul att

kasa gummi på och Kristianstads tävling fick så mycket beröm, att vi nog ska försöka ta oss dit. Samma sak med Lille Mats i Hässleholm.

Bilen är hel igen. Nytt oljetråg är monterat och nya motorfästen i originalutförande. Det räckte långt med att bara byta motorfästen, motorn kom en hel centimeter högre upp och sitter numera mer stumt fästad. Förutom det, har vi lagt en förstärkning till hasplåten som därmed inte borde flexa lika mycket som tidigare när de slog i botten. Nu väntar bara en dörr på att bli röd sen är vi klara att ta oss an Falsterbosprinten i slutet av Mars. Nu längtar både Eva och jag ut i rallyskogen, det har känts som en lång mörk vinter men nu är ljuset här igen. Det är inte bara vi som längtar efter rally igen, även vår mekaniker, Herr Karlsson, som efter ett miserabelt 2013 verkar relativt frisk igen och har planer på att sköta serviceavdelningen på nytt. Välkommen tillbaks Rolle!

Vi ses i Falsterbo!

Dennis, nyss utsläppt ur vinteridet.